

Čís. 3628.

Podán-li rekurs do odmítnutí odvolání, nelze povolití uhrazovací exekuci ani ku vydobytí útrat, přisouzených v rozsudku.

(Rozh. ze dne 19. března 1924, R I 147/24.)

Z rozsudku okresního soudu ze dne 20. června 1923 bylo podáno odvolání, které usnesením odvolacího soudu ze dne 10. října 1923 co do nároku na zaplacení 200 Kč bylo jako nepřipustné odmítnuto, co do dalšího nároku a co do útrat sporu však rozsudek potvrzen. Ačkoliv do usnesení, odmítajícího odvolání jakož i do výroku o útratách podán byl povinnou stranou rekurs k nejvyššímu soudu, žádal vymáhající věřitel za povolení uhrazovací exekuce ku vydobytí útrat. **S o u d p r v é s t o l i c e** exekuci povolil, **r e k u r s n í s o u d** zamítl exekuční návrh.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stanovisko rekurentovo, že, bylo-li odvolání z rozsudku prvního soudu odvolacím soudem jako nepřipustné po rozumu §u 474 odstavec druhý c. ř. s. odmítnuto, lze zvítězivší straně aspoň ohledně útrat, jí přisouzených, vésti exekuci k uspokojení a že rekurs, podaný do odmítnutí odvolání, vedení exekuce není na překážku, není správné. Odmítnutí odvolání, podán-li proti němu rekurs, není konečným vyřízením sporu, neboť není vyloučeno, že rekursu bude vyhověno a že věc bude vrácena odvolacímu soudu, jak se i v případě, o který jde, stalo, aby o ní rozhodl. Účinek konečného rozhodnutí sporu mělo by odmítnutí odvolání, kdyby nebylo napadeno nebo kdyby rekurs byl ve vyšší stoličce zamítnut. Dokud toho není, jest věc v období odvolání a toto podle §u 466 c. ř. s. právní moc a vykonatelnost rozsudku staví. Podán-li tedy rekurs do odmítnutí odvolání, není zde vykonatelného exekučního titulu podle §u 1 čís. 1 ex. ř. a exekuci k uspokojení vésti nelze. Exekuci nelze vésti ani ohledně útrat, ježto odvolání z rozsudku staví i vykonatelnost výroku rozsudkového o útratách, neboť výrok o nich závisí od rozhodnutí ve věci samé (§ 41 a násl. c. ř. s.).

Čís. 3629.

Podrobení se rozhodčímu soudu bursovnímu není výlučným, byla-li smluvna i příslušnost řádného soudu.

Ku založení příslušnosti dle §u 88, odstavec druhý, j. n. stačí, byla-li doložka »žalovatelná v X« připojena k předtištěnému slovu »splatná«.

(Rozh. ze dne 19. března 1924, R I 193/24.)

Proti žalobě, zadané na okresním soudě ve Vrchlabí, vznesl žalovaný námitku věcné a místní nepřislusnosti. Soud první stolice k námitce věcné nepřislusnosti žalobu odmítl, rekursní soud zamítl námitku věcné i místní nepřislusnosti. Důvody: Námitku nepřislusnosti, o níž prvním soudem bylo rozhodnuto po odděleném jednání, odůvodňuje žalovaná strana tím, že jednak v uzávěrném listu, týkajícím se zažalované dodávky zboží, dohodly se strany pro veškeré spory z obchodu toho na rozhodčím soudu pražské bursy, jednak tím, že ve faktuře, žalované straně zaslané, jest připojen dodatek »Klagbar in Hohenelbe«, nikoliv však i slova »zahlbar in Hohenelbe«. Soud první stolice vyhověl námitce nepřislusnosti soudu z důvodu, že podle dohody stran v uzávěrném listu jest pro spor výhradně příslušným rozhodčí soud pražské bursy. Doložka zní takto: »Wir verkauften ihnen heute auf Grund der beigedruckten Bedingungen und sonst Usancen der Prager Warenbörse, zahlbar und klagbar in Harta, bezw. Hohenelbe, zu nachstehenden Bedingungen...« atd. Dole uveden jest další dodatek, v němž uvádí se výslovně, že se ve sporech strany podrobují neodvolatelnému a exekuce schopnému rozsudku rozhodčího soudu pražské bursy. Soud první stolice slova »zahlbar und klagbar in Harta bezw. Hohenelbe« vykládá v ten rozum, že týkají se místní příslusnosti a že tím nemůže se změniti nic na ujednané výhradně věcné příslusnosti rozhodčího soudu pražské bursy. Výklad tento však nelze po náhledu soudu rekursního uznati za správný a odpovídající vyjádřenému úmyslu stran a ustanovení §u 914 obč. zák. Při výkladu tomto byla by totiž uvedená slova zcela zbytečná, poněvadž rozhodčí soud by byl příslušným věcně i místně a nemělo by účelu domlouvati se i na splatnosti a žalovatelnosti ve Vrchlabí. Slova uvedená v souvislosti s dohodnutím o rozhodčím soudu bursovním mohou míti buď jen ten smysl, že stala se dohoda ohledně obou soudů, z nichž mohly by si strany voliti, nebo, jak vykládá dohodu svědek Otto P., který obchod sprostředkoval, že měl soud bursovní býti příslušným pro spory o jakosti zboží, termínu dodacím a jiných okolnostech, upravených v podmínkách pražské bursy, kdežto spory o zaplacení ceny tržové že měly býti vyhrazeny okresnímu soudu ve Vrchlabí. V obou případech byla by tedy žaloba právem podána u jmenovaného okresního soudu. Nehledě však k tomu, byl by soud tento příslušným, třebaš původně byly se strany dohodly pouze na rozhodčím soudu pražské bursy, poněvadž dohoda tato by byla změněna dodatečným přijetím faktury, se zbožím zaslané, proti níž žalovaná strana námitky nepodala. Jest sice pravda, že ve faktuře jsou razítkem přitištěna pouze slova »klagbar in Hohenelbe«, avšak dodatek tento jest připojen přímo pod slovo tiskopisu »zahlbar«, takže v tomto spojení lze vykládati doložku onu podle přirozeného smyslu a po rozumu ustanovení §u 914 obč. zák. jen tak, že určuje i místo splatnosti v obvodu okresního soudu ve Vrchlabí, kdež ostatně žalobkyně bydlí, takže i podle čl. 325 obch. zák. bylo by tu platiti i žalovati u okresního soudu ve Vrchlabí, takže přijetím faktury ujednáno bylo soudiště tamní podle ustanovení §u 88, odstavec druhý, j. n.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Pokud jde o námitku věcné nepřislušnosti dovolacího soudu opírající se o to, že prý byla smluvena výlučná příslušnost rozhodčího soudu Pražské bursy pro zboží, jest přisvědčiti napadenému usnesení, že tato námitka není opodstatněna. Podle doslovu dotyčné úmluvy, jenž uveden jest v napadeném usnesení, nemůže býti pochybnosti o tom, že byla pro spory z ujednané objednávky smluvna netoliko příslušnost rozhodčího soudu bursovního, nýbrž také příslušnost řádného soudu ve Vrchlabí. Jinak nemělo by ono ustanovení úmluvy »splatno a žalovatelné ve Vrchlabí« žádného smyslu. Také svědek Otto P. dosvědčil, že bylo pomýšleno i na příslušnost právě jmenovaného řádného soudu. Nelze proto o výlučné příslušnosti rozhodčího soudu bursovního mluvíti a, protože jinak věcná příslušnost dovolaného soudu je dána a napadena nebyla, byla právem shora uvedená námitka rekursním soudem zamítnuta. Také co se týče místní příslušnosti podle §u 88 odstavec druhý j. n., které se žaloba vedle příslušnosti podle §u 87 a j. n. dovolává, byla tato příslušnost právem za danu uznána. Z toho, že na faktuře jsou razítkem přitisknuta toliko slova »klagbar in Hohenelbe« a nikoli celá doložka »splatno a žalovatelné ve Vrchlabí«, nelze dovodovati, že zde není doložky nutné k založení sudiště podle §u 88 odstavec druhý j. n. Slova »klagbar in Hohenelbe« jsou přitisknuta právě pod slovem tiskopisu faktury »splatno« a jak blíže dovodil rekursní soud, nelze tato slova čísti a vykládati jinak, než jako doložku »splatno a žalovatelné ve Vrchlabí«. Protože pak faktura touto doložkou opatřená byla přijata bez námitek, je sudiště dle §u 88 odstavec druhý j. n. dáno.

Čís. 3630.

Pro nárok sprostředkovatele na odměnu stačí, že smluvníci projevíli souhlasnou vůli, že uzavírají sprostředkovaný obchod. Lhostejno, že k uskutečnění obchodu nedošlo průtahem jedné ze stran.

Rozhodnutí o pohledávce započtením namítané jest pojeti do rozsudečného výroku.

(Rozh. ze dne 19. března 1924, Rv I 1538/23.)

Žalobce se zavázal sprostředkovati žalované prodej vagonu malinové šlávy za to, že se mu dostane z každého kg přeplatku 1.50 Kč. Žalobce obchod sprostředkoval, k uskutečnění jeho však vinou žalované nedošlo. Žalobě na vyplacení provise, proti níž žalovaná namítla započtením nárok na náhradu škody, způsobené špatnou informací žalobcovou, bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Žalobce domáhá se žalobou provise, pokud se týče náhrady škody, kterou utrpěl tím, že zaviněním žalované nebyl uskutečněn obchod, ježž